

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

Fakulta právnická

Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Subjekty a vykonavatelé státní správy v oblasti sázek a her

Diplomant: Lukáš Jelínek

Autor posudku: JUDr. Jiří Rajchl, Ph.D.

1. Zadání a cíl práce:

Problematika loterií a jiných podobných her je v současné době vysoce aktuální. Zatímco však pozornost veřejnosti směřuje spíše k otázkám regulace obecně závaznými vyhláškami obcí, k nastavení veřejnoprávních odvodů a také k negativním důsledkům provozování některých druhů her, autor věnuje svou práci neméně důležité problematice organizace veřejné správy na tomto specifickém úseku. Struktura orgánů veřejné správy je zde velmi stabilní a přežívá všechny poslední novelizace, i když k určitým drobným změnám v působnosti rovněž dochází. V každém případě o výraznějších změnách se dlouhodobě diskutuje, a takto zaměřená práce může významně přispět k nalezení nového účinnějšího modelu fungování. Téma měl již autor zapsané, když byla tato práce z organizačních důvodů přidělena novému vedoucímu. Ve formulaci tématu lze spatřovat určitý počáteční rozpor, kdy plurál „subjekty“ nekoresponduje příliš se skutečností, že má jít o „státní správu“. Pak je zde totiž dán subjekt jediný, a to stát. Autor si tuto skutečnost patrně uvědomil, když na str. 21

V zadání diplomové práce autor volí koncepci věnovat se nejprve problematice subjektů a vykonavatelů v obecné rovině a teprve poté přejít k vlastnímu jádru práce. Proti tomu nelze nic namítat. Autor nevytyčuje žádný přesný cíl práce, jen v předposledním odstavci úvodu zmiňuje, čemu se v práci věnuje, přičemž používá budoucí, přítomný i minulý čas.

2. Obsahové zpracování práce (včetně systematického uspořádání, proporcionality a práce s právní úpravou, odbornou literaturou a judikaturou):

Diplomová práce se vedle úvodu a závěru dělí na devět kapitol, které se postupně nazývají Charakteristika veřejné správy a její organizace; Subjekty (nositelé) a vykonavatelé veřejné správy v České republice; Základy herního práva; Subjekty a vykonavatelé státní správy v oblasti sázek a her; Normativní činnost Ministerstva financí; Vydávání primárních správních aktů vykonavatelí státní správy v oblasti sázek a her; Správní dozor v oblasti sázek a her; Nápravné prostředky správního dozoru v oblasti sázek a her; Správní trestání v rámci správního dozoru v oblasti sázek a her. Většina kapitol je dále členěna na podkapitoly.

Systematické uspořádání práce není zcela vyvážené. Objevují se kapitoly s názvy zahrnujícími problematiku nesmírně širokou (například „Základy herního práva“) a vedle nich pak současně stojí názvy pokrývajícími jen určité segmenty (například „Nápravné prostředky správního dozoru v oblasti sázek a her“). Také názvy některých kapitol vykazují drobné vady. Optimální určitě není, pokud se název čtvrté kapitoly zcela shoduje s názvem celé práce. Následující označení kapitol se pak odklání od organizace veřejné správy a vstupují spíše na pole činnosti veřejné správy. Pojem „primární správní akty“ není zcela vhodný, i když jeho obsah autor na str. 45 vysvětluje. Název kapitoly sedmé dává tušit pokrytí celého prostoru správního dozoru, nicméně kapitola osmá se záhy věnuje nápravným prostředkům správního

dozoru. Název kapitoly deváté je zbytečně zatížen dovětkem „ v rámci správního dozoru“, neboť správní trestání sice může být součástí druhé fáze správního dozoru, ale také může být realizováno zcela samostatně.

Celková úroveň práce je poměrně nízká. Obsah čtvrté kapitoly, která by měla logicky představovat těžiště práce, je naprosto chatrný. Z úvodní obecné části obsažené v první a druhé kapitole jasně vyplývá, jakým směrem by se měla práce ubírat při zpracování vykonavatelů státní správy v oblasti sázek a her. Toto očekávání zůstává nenaplněno. Absence elementární náplně nemůže být úspěšně kompenzována poznatky z oblasti činnosti veřejné správy, zejména když i zde se objevují podstatné nesrovnalosti. Například na str. 38 až 43 autor pojednává o normotvorné činnosti Ministerstva financí na úrovni zákonů. Při přijímání zákonů však rozhodně nelze hovořit o normotvorné působnosti ministerstva. Reálná příprava vládních návrhů zákonů na ministerstvech na tom nic nemění.

V kapitole o subjektech a vykonavatelích veřejné správy na str. 21 autor další subjekty kromě státu pouze vyjmenovává a dál se jim nevěnuje. Napříč prací se vyskytují nepřesnosti, které v práci s tímto tématem nelze považovat za marginální, jako například na str. 24, kdy jsou zmíněny správní úřady s celostátní působností podřízené ministerstvům, avšak zrovna tak mohou být tyto úřady podřízeny i jiným ústředním správním úřadům vedle ministerstev. Specifické postavení Nejvyššího kontrolního úřadu neumožňuje jeho označení za přímého vykonavatele státní správy, viz str. 27. Označení „sázející“ pro osobu účastníka loterie nebo jiné podobné hry na str. 33 není úplně vhodné, mimo jiné i proto, že jedním z druhů her jsou i spotřebitelské soutěže. Zákon č. 2/1969 Sb. není ústavním zákonem, viz str. 35. Na str. 36 v odstavci druhém není srozumitelné, proč a v jaké souvislosti autor zmiňuje správní řád a poté pokračuje slovy „a jiných daňových zákonů“.

Práce s prameny je bez zavinění autora předznamenána nedostatkem odborné literatury v dané oblasti. Přesto však lze konstatovat, že autor vůbec nevyužívá existujících odborných článků, a to včetně článku obsaženého v zadání diplomové práce. Také potenciál soudní judikatury zůstává nevyužitý, ačkoliv práce s judikaturou je v zadání opět předpokládána. Podkapitoly 1.4 a 1.5 neobsahují na sedmi stranách jediný odkaz nebo citaci, ačkoliv je zřejmé, že text není výhradním výtvorem diplomanta.

3. Formální úroveň práce (včetně práce s citacemi a poznámkovým aparátem):

Práce vykazuje i řadu formálních nedostatků. U citovaných publikací v poznámkách pod čarou i v souhrnném přehledu často chybí informace o tom, že na publikaci se podílely vedle uvedených autorů i další osoby. V těchto případech je zvykem uvádět „a kol“. V práci z oboru právo by se nemělo stávat, že za označením zákona bude chybět zkratka „Sb.“ Také by bylo vhodné ujasnit si, zda označení Ministerstvo financí má být s velkým nebo malým písmenem. Případné pochybnosti nelze řešit střídáním obojího. Čtenáře tohoto typu práce mohou pohoršit gramatické chyby, např. na str. 43 – „vyplívá“, nebo na str. 43 – „se nově začali objevovat videoloterní terminály“.

4. Celkové hodnocení práce (včetně naplnění zadání a cíle práce):

Je zřejmé, že autor prostudoval potřebnou právní úpravu a zcela jistě pochopil základy výkonu veřejné správy na úseku sázek a her, nicméně přesto nezbyvá než konstatovat, že zadání diplomové práce v jeho úzkém pojetí nebylo dostatečně naplněno. Diplomová práce je také zatížena řadou dílčích nedostatků, které jsou výše v příkladech uvedeny.

5. Doporučení práce k obhajobě (zda se práce doporučuje či nedoporučuje k obhajobě):

Předloženou diplomovou práci nedoporučuji k obhajobě. To přirozeně nezbavuje autora možnosti se obhajoby zúčastnit a třeba se mu podaří vysvětlit a obhájit svůj postup a způsob zpracování, stejně jako vyvrátit existenci v tomto posudku namítaných nedostatků.

6. Otázky a připomínky doporučené k rozpravě při obhajobě:

Reagujte na výtky obsažené v tomto posudku.

V Plzni dne 6. 8. 2012

JUDr. Jiří Rajchl, Ph.D.